

til paa den blotte Mistanke uden nogen som helst Undersøgelse at forbyde Tilførsel af Mælk fra andre Jurisdiktioner, fra Distrikter, hvor en anden Oversundhedskommission eller Epidemikommission er den raadende. Jeg mener, det er en uforvarselig Myndighed at lægge i disse Sundhedskommissioners Hænder. Det er ikke alene dette, at man kan paaføre vedkommende Leverandør et meget betydeligt Tab, thi ganske vist staar der i Lovforslaget, at Leverandøren skal have Erstatning, men om den Erstatning bliver fyldestgørende, har man jo ikke megen Sikkerhed for. Det er Oversundhedskommissionen i Byerne, der træffer Bestemmelse om denne Erstatning, og Erstatningen er, som jeg allerede udtalte ved første Behandling, ikke fyldestgjort med, at man erstatter den Mælk, han ikke kan sælge i de Dage, da hans Forretning kan lide en Skade derved, som ikke kan oprettes i lang Tid. Men der er ogsaa en anden Side af Sagen, og det er den, at man lader en Sundhedsautoritet faa Bemyndigelse til at træffe Foranstaltninger i et Omraade, som er underlagt en anden Sundhedsautoritet, og det synes jeg slet ikke administrativt kan forsvares. Jeg maa derfor indtrængende anmode det høje Ting om at stemme sammen med Mindretallet, stemme for, at dette Stykke udgaar.

Det er jo ikke saaledes, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgekreds omtalte, at man derved giver Befolkningen i Byerne til Pris; nu til Dags, hvor man har baade Telefon og Telegraf, vil man meget hurtigt kunne sætte sig i Forbindelse med Sundhedsautoriteterne i det tiliggende Distrikt og faa disse til at tage Affære, det vil kunne ske i Løbet af faa Timer, og derved indtræder der en naturlig Forretningsgang. Her i København, hvis Sundhedsautoriteter vel ere dem, der nærmest have foranlediget, at dette Stykke er kommet ind i Loven, har man boende i selve Byen Formændene for de Epidemikommissioner, som ere raadende i Distrikterne ude omkring København, det vil altsaa meget let kunne gøres at sætte sig i Forbindelse med dem. Jeg vil, som sagt, tilraade Tinget at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet.

Med det samme jeg har Ordet, vil jeg ogsaa gerne sige et Par Ord om det andet Mindretalsforslag, som jeg ikke har kunnet slutte mig til, og heller ingen af de andre Medlemmer af Udvalget. Naar jeg ikke har kunnet dette, er Grunden ikke

den, at jeg skulde have mindre Sympati med de ulykkelige, der lide af den her omhandlede Sygdom. Forskellige Medlemmer i Udvalget have ogsaa arbejdet paa, om det ikke skulde være muligt at finde en Form, hvorunder det var forsvarligt at gaa til Foranstaltninger mod denne Sygdom. Man har imidlertid ikke kunnet det, og det ligger i, at denne Sygdom er af en særlig Natur, hvorfor den slet ikke kan sammenlignes med de andre Sygdomme, der omhandles i dette Lovforslag. Disse Sygdomme kunne være et vist Tidsrum, og saa ere de forbi, men Tuberkulosen kan blive uendelig langvarig, og det er meget vanskeligt at skelne mellem de forskellige Arter og Stadier af Sygdommen, saa at den pekuniære Begrænsning, man forlanger, skal være synlig i ethvert Lovforslag, vil være meget vanskelig at angive her. Jeg tror, at den Sag vil kunne fremmes langt bedre, naar man gaar den Vej, man allerede har begyndt paa, ved Oprettelsen af Sanatorier, der ganske vist ikke bør være saa kostbare, som Sanatoriet ved Vejle synes at være efter den Fremstilling, som det ærede Medlem for Aarhus (H. Jensen) har givet os — det maa vistnok kunne indrettes meget simplere og billigere — men ved Oprettelsen af Sanatorier, der ere særlig gunstige for Sygdommens Helbredelse; og ved Bevillinger dertil paa en særlig Lov eller paa Finansloven. Det tror jeg er den Vej, man maa gaa, Jeg tror ikke, vi bør stemme for dette Ændringsforslag, hvorved vi formodentlig vilde risikere, at Loven ikke gik igennem. Vi kunne jo ikke være tjente med at staa med det tomme Rum efter 1ste April, til hvilken Tid den gældende Lov udløber.

Jungersen: Ogsaa jeg vil gerne have Lov til at lægge et godt Ord ind for Ændringsforslag Nr. 20. Det forekommer mig; at den Bestemmelse, der er kommen ind i Lovforslagets § 18, og som ikke findes i den gældende Lov, lægger for stor Myndighed i Storbyernes Hænder. Jeg tror ikke, at det kommer til at berøre andre end nogle enkelte Storbyer, Kjøbenhavn, Aarhus, Odense og maaske Aalborg og Randers, men disse Storbyer tilsigter Lovforslaget jo at give Ret til gennem deres Sundhedskommission straks at forbyde Indførelsen af Mælk til disse Byer fra andre Steder i Landet. Nu maa man ikke tro, at det gælder absolut de Steder, der ligge nærmest omkring disse Byer; det kan godt gælde en helt anden Landsdel. Det er mig bekendt, at ikke saa lidt Mælk ind-